

Jan Data

Profesor Marian Szczodrowski

Studia Germanica Gedanensia 22, 7-9

2010

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Profesor Marian Szczodrowski

NIE SPOSÓB uniknąć oczywistości, że Profesor Marian Szczodrowski należy do wąskiego grona najwybitniejszych polskich glottodydaktyków germanistycznych, znanych nie tylko w obrębie naszego kraju, lecz także poza jego granicami.

Pozycje jaką osiągnął, zawdzięcza między innymi znakomitym profesorom uniwersyteckim. Najpierw ukończył studia w zakresie filologii klasycznej na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu (1963), a następnie studia germanistyczne na Uniwersytecie Adama Mickiewicza w Poznaniu (1970). Wyrósł ze „Szkoly Poznańskiej” profesora Ludwika Zabrockiego, z którą związany był od magisterium po habilitację.

Stopień naukowy doktora nauk humanistycznych w zakresie językoznawstwa stosowanego uzyskał w 1974 roku na podstawie rozprawy: *Modele konfiguracji materiału językowego w planie lingwistyczno-dydaktycznym*, natomiast stopień naukowy doktora habilitowanego nauk humanistycznych, także w zakresie językoznawstwa stosowanego, otrzymał na podstawie dysertacji: *Statystyczne i dynamiczne struktury języka w aspekcie glottodydaktycznym* (1990). Tytuł naukowy profesora nauk humanistycznych otrzymał w 2002 roku, a na stanowisko profesora zwyczajnego Uniwersytetu Gdańskiego powołany został w 2004 roku.

Prace Profesora Szczodrowskiego dotyczą problemów przede wszystkim z zakresu glottodydaktyki. Głównie poświęcone są kwestiom dydaktyki języka niemieckiego jako języka obcego. Zarówno rozprawa doktorska jak i praca habilitacyjna w pełni to poświadczają.

Profesor Szczodrowski najczęściej koncentruje się na konstruowaniu teoretycznych modeli percepcji, magazynowania i reprodukcji różnych struktur w procesie aktywizacji języków obcych, szczególnie w procesie przyswajania języka niemieckiego. Sporo uwagi poświęca pojęciu tzw. kompetencji językowej, a także

kompetencji komunikacyjnej. Nieobce są także Profesorowi zagadnienia czysto językoznawcze, co potwierdza zarówno praca habilitacyjna jak i niektóre artykuły: *Kognition, grammatik und Sprachunterricht* (w: „Zilsprache Deutsch”, 1984); *Zur Rolle des Rückkopplungsgefüges im fremdsprachlichen Kontakt* (w: Proceedings of the Fourteenth International Congress of Linguists, Berlin / GDR, 1987).

Dorobek naukowy Profesora Szczodrowskiego to sześć książek autorskich, w tym trzy obcojęzyczne, pięć książek „pod redakcją”, dziewięćdziesiąt publikacji oryginalnych, w tym sześćdziesiąt jeden obcojęzycznych, dwadzieścia sześć recenzji naukowych i dwadzieścia osiem opinii naukowych (doktorskich, habilitacyjnych i profesorskich).

Jako neofilolog-germanista i glottodydaktyk Szczodrowski bada wybrane zagadnienia lingwistyki stosowanej i strukturalizmu cybernetycznego. Ukoronowaniem tych badań jest książka: *Glottokodematyka a nauka języków obcych* (2004), w której Autor nawiązał do osiągnięć tzw. „Szkoły Poznańskiej”, szczególnie do teorii kodematycznej L. Zabrockiego. Praca została wyróżniona Nagrodą Rektora Uniwersytetu Gdańskiego 1 stopnia i Medalem im. Profesora Ludwika Zabrockiego.

Większość prac Profesora M. Szczodrowskiego dotyczy procesu nauczania i uczenia się oraz przyswajania języków obcych, a zwłaszcza języka niemieckiego jako języka obcego. Profesor Szczodrowski procesy nauczania, uczenia się i przyswajania analizuje nie tylko w aspekcie lingwistycznym i glottodydaktycznym, lecz także z punktu widzenia innych dyscyplin, które rozpatrują specyficzne dla siebie fragmenty komunikacji obcojęzycznej.

Prace Profesora Szczodrowskiego pokazują istotę konstruowania obcojęzycznego mechanizmu zdolnego do receptywnego i produktywnego funkcjonowania. Walorem przywołanych prac – dodajmy, wszystkich prac Profesora Szczodrowskiego – jest wysoki poziom naukowy, klarowność i przejrzystość wykładu, rzetelna dokumentacja.

Przekazywanie wiedzy teoretycznej i praktycznej z różnych dziedzin nauki studentom oraz ich kształcenie – to druga płaszczyzna działalności Profesora Mariana Szczodrowskiego. Jest Profesor Szczodrowski nauczycielem akademickim wymagającym i lubianym, wzbudzającym szacunek i poważanie. Nauczanie akademickie, wykonywane *con amore*, uważa za zadanie nie mniej pasjonujące niż badanie naukowe.

Pracę nauczyciela akademickiego, początkowo w charakterze lektora i wykładowcy języka niemieckiego, łacińskiego i greckiego, rozpoczął w 1969 roku najpierw w Wyższej Szkole Nauczycielskiej, później w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Szczecinie. Od roku 1985 związał się z Uniwersytetem Szczecińskim, gdzie pracował na stanowisku najpierw adiunkta, później docenta i profesora nadzwyczajnego. Z Uniwersytetem Gdańskim na stałe związał się w 1994r., pracując początkowo jako profesor nadzwyczajny a od roku 2004 – profesor zwyczajny. Profesor Szczodrowski współpracował z wieloma ośrodkami naukowo-dydaktycznymi Polski północnej: Uniwersytetem Mikołaja Kopernika w Toruniu, Nauczycielskim Kolegium Języków Obcych w Elblągu, Wyższą Szkołą Pedagogiczną, później Akademią Bydgoską im.

Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy, Nauczycielskim Kolegium Języków Obcych w Suwałkach i Wszechnicą Mazurską w Olecku.

Wypromował 11 doktorów, 438 magistrów i 397 licencjatów. Za wybitne zasługi w pracy badawczej oraz osiągnięcia dydaktyczne otrzymał m.in. Medal Komisji Edukacji Narodowej i Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.

Profesor Marian Szczodrowski jest znakomitym organizatorem życia naukowego i akademickiego. W latach 2002–2005 był Dziekanem Wydziału Filologiczno-Historycznego Uniwersytetu Gdańskiego. Wcześniej pełnił funkcję kierownika Studium Praktycznej Nauki Języków Obcych w Wyższej Szkole Nauczycielskiej i Wyższej Szkole Pedagogicznej w Szczecinie (1970–1985).

Zasługi Profesora Szczodrowskiego dla gdańskiej germanistyki są nie do przecenienia. W latach 1994–1996 kierował Katedrą Filologii Germańskiej Uniwersytetu Gdańskiego oraz Zakładem Teorii Komunikacji Obcojęzycznej w Instytucie Filologii Germańskiej UG (1995–2010). Aktywnie i skutecznie zabiegał o rozwój kadry naukowej, wysoki poziom nauczania, cykliczność konferencji naukowych i solidność wydawnictw germanistycznych (*Studia Germanica Gedanensia*).

Profesor Marian Szczodrowski dobrze zapisał się w dziejach germanistyki szczecińskiej i germanistyki gdańskiej. Ma zasłużone miejsce w germanistyce polskiej.

Szanowny i Drogi Profesorze
ad multos annos

Jan Data

